

na način, ki ni pristno-slovensko kmečki, še manj pa krščanski. Tako smo dobili dopis iz nekega kraja, kamor je neka taka družba iz sosesčine napravila izlet. Bili so fantje in dekleta. Pilo se je obilno, plesalo globoko v noč, vpilo in razgrajalo, da so se razboriti ljudje zgražali. Starše opominjamo, da pazijo na svoje otroke, s kom se družijo in kam zahajajo. Za Katoliško akcijo obilno, dosti neobdelano polje, da se vzgoji mladina, ki bo zaslužila pohvalo vrhovnega poglavarja katoliške cerkve!

*

Središče ob Dravi. V nedeljo dne 10. junija popoldne ob treh se bo vršil velik koncert vseh pevskih zborov velikonedeljske dekanije. Ta prireditve bo velik kulturni dogodek za Središče, saj bo vsa lepota in prisrčnost slovenske pesmi prišla do izraza po mogočnem zboru 160 pevcev in pevki. V Veliki Nedelji so nastopili zbori z velikim uspehom. Posebno hvalevredno je, da so se zbori odločili za ponovni nastop; saj je številni obisk ljudstva pri Veliki Nedelji dokazal, kako ljubijo slovensko pesem. S tem, da pevski zbori s toliko požrtvovalnostjo prirejajo te koncerte, vršijo važno kulturno delo in le želimo, da bi vsako leto večkrat nastopili in s tem budili veselje do lepe pesmi. Središčani se veselimo lepega dne, ki se nam obeta, in vabimo vse ljubitelje slovenske pesmi od blizu in daleč, da se udeležijo tega pevskega koncerta.

Tremarje pri Celju. V nedeljo dne 27. maja smo imeli imenitne goste na našem odru. Ljudska čitalnica od Sv. Ruperta nad Laškimi je vprizorila štiridejanko »Vaški vagabund«. V splošnem so igralci rešili svoje vloge dobro, nekateri prav dobro, tako ima to društvo lahko mnogo upanja, da se razvije in razširi. Radi slabega vremena je bila udeležba bolj slaba, toda igralci so želi velik aplavz. V četrtek dne 31. maja so pa naša dekleta priredila Materinski dan z bogatim vspehom. Pri deklamacijah so posebno ljubko nastopile male, komaj petletne deklice. Tako nežno in milo v srce segajoče so govorile te male cvetke. Nastopil je tudi moški pevski zbor,

ki je zapel nekaj prav lepih pesmic. Za tem se je priredila igra »Materin blagoslov«. Med odmori je igral društveni tamburaški zbor. Nastopili so tudi fantje s šaljivo igrico »Pri slikarju«. To vam je bilo smeha čez mero.

Iz društvenega življenja Slovencev v Zagrebu. Lepo so se postavile dekleta v nedeljo dne 27. maja s prireditvijo »Našega doma«. Zapele so nam nekaj lepih biserov slovenske pesmi, nekaj Marijinega za šmarnice, nekaj narodnega za zabavo. Z obilnim ploskanjem je občinstvo gromko pokazalo svoje navdušenje. Kdo bi si mislil, da tako znajo! Pa je že res, da znajo! In lepe glasove imajo. Pa, pridne so in točne, tako je povedala usmiljenka, da, tako je, usmiljenka, ki je njihov pevovodja. Pa to vemo tudi iz cerkve, da je njihovo petje dovršeno, ko so nam že tolikokrat zapele pri Sv. Mariji pri rani sv. maši. Na prireditvi smo slišali tudi predavanje. Povdarjeno je bilo in ponazorjeno, kako velike so naloge »Našega doma«, ki ima skrbeč za to, da se tudi v zakonodaji zagotovi zaščita dekletom. Sedaj je bridka resnica to, da se dobe hiše, kjer je dekleta manj kot pes, pa še

Za fante:

Naš slovenski nadškof Anton Bonaventura Jeglič imenuje to knjigo: »Zlato knjigo slovenskih fantov«. Večjo zalogo teh knjig smo prejeli v razprodajo in jih oddajamo za polovično ceno, namesto za 12 Din le za 6 Din, dokler traja zaloga. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

koliko manj! Pa ga ni sodnika, ker ni zakona, ki bi jo ščitil! Tudi igra »Moderno suženjstvo«, ta še prav posebno, je doprinesla k lepemu uspehu prireditve. Bila je lepo igrana, tako da so bili mnogi gledalci do solz ganjeni. Pred Marijinim oltarčkom se zgodba nazadnje lepo konča! V življenju pa se premnogo takih zgodb končava v obupu, ker marsikatera zgubljenka zgreši pot v cerkev. Zato pa velja v Zagrebu še prav posebno: Marijina družba, dobra organizacija in cerkev, v tem je rešitev.

Šmíklavž pri Slovenjgradcu. Umrla je po večmesečnem bolehanju na krvni jetiki Jozefa Rahtev, po domače Andrička, kmetica na Graški gori, šele 39 let stara, in je zapustila tri majhne otroke. Blaga pokojnica, ki je bila na binkoštni pondeljek ob obilni udeležbi ljudstva pokopana, je bila zelo verna žena in tretjerednica. Naj počiva v miru! — Letošnje šmarnice, bral se je življenjepis sv. Bernardke, so bile izreden duhoven užitek. Dasi je zgodovina lurskih prikazanj Matere božje na splošno znana, vendar tako nadrobnega popisa še nismo imeli. Dejstvo, da se je božja Pre-

Turške srečke

več ne igrajo in zapadejo! Vsa potrebna pojasnila daje kontrola srečk, **Maribor, Cankarjeva ulica 14**, katera jih tudi zamenja in kulantno vnovči. 569

vidnost tako priproste in neznatne deklice poslužila za postanek svetovne Marijine božje poti, je izredno učinkovala na tukajšnje župljane in jih še bolj v zaupanju na mogočno Marijino priprošnjo potrdilo. Več hiš je že g. župnika naprosilo, da naj jim te šmarnice posodi, da bodo jih doma v svojih hišah še enkrat brali. Lepo se torej zahvaljujemo tiskarni sv. Cirila, da je nam te lepe šmarnice oskrbela.

Vurberg. Toplo majniško solnce ni ogrelo le samo narave, ampak je vroče ogrelo tudi mlada ljubezenska srca za sv. zakonski stan. Kar trije pari so v cvetju maja stopili pred poročni oltar in sicer: dne 28. maja je stopila v vrst zakonskega življenja nad vse vzorna mladenka, voditeljica Marijanske kongregacije vurberških deklet Mimika Beznak. Za spremljevalca si je izbrala blagega in mirnega fanta Janeza Kokol v Grajenščaku. Že doma so do nele v slovo besede nevestine tovarišice in prijatelja. Pred cerkvijo pa se je vršil veličasten sprejem Marijine družbe. Vsi imamo eno željo, da bi v miru, v sreči in v ljubezni živela mnogo let in bila ponos fare vurberške. Pri

nina je stala 250.000 mark, prevoz po kopnem do pristanišča 210 tisoč mark, sprava v sodčke 5000 mark prelitje v Ameriki 35 tisoč mark in na ta način so se dvignili stroški do zgoraj imenovane svote.

Grozna najdba.

Belgijska raziskovalna ekspedicijska je zadela ob izviru srednje-afriškega veletoka Kongo na jasi v gozdu na preostanke pred mnogimi leti zgignule skupine raziskovalcev. Poleg vsakojakega materijala so našli 11 okostnjakov, od katerih pripadajo štiri belemu človeškemu plemenu. Povsem še ni ugotovljeno, ke-

ri to nedolžno darilo. Kruci so se že drenjali v nestrpnosti krog obeh polovnjakov. Zdjaci sta zagrmela iz obeh strahovita poka. Proti nebu je bušil visok plamen v stebri dima, ki je bil spremljan kvišku in na vse strani od kamenja in počilo je dvakrat, da se je stresla zemlja! Od silovitega razpoka razmetano kamenje je potipalo na smrt nekaj po deset preblizu zijajočih Krucev, precej jih je bilo težje ter lažje ranjenih, ostali vsi preplašeno zatulili — Vsak je bežal kakor ob pamet iz grabe v šumo in le naprej, da ga ne doseže kamenje iz ostalih sodov. Polovnjakoma sta sledili eksploziji dveh štrtinjakov, ki sta zahtevali le par žrtev. Le tretji štrtinjak je še počival ob robu gozda povsem mirno in grozil bogznaj s čim, ker se še vedno ni hotel razpočiti.

Kruci, ki so se zbirali za naskok, so bili raztepeni na mah na vse štiri vetrove. Priklical bi jih ne bil nikdo tako hitro, da bi si upali pogledati v bližino, kjer so se razpočili peklenski stroji in eden je še vedno prežal na priložnost, da razžene v sončni prah vsakega, ki bi se mu približal.

V cerkvi vrh gore zo zahvalno trjančili. Ranjenci so stokali in klicali zastonj na pomoč! Oddelki Kru-

cev so doživeli presenečenje, ki jim je nagnalo v tolovajske ude dovolj strahu.

III

Razleta sodov ni čakal nikdo z večjo nestrpnostjo nego Vida v štrtinjaku. Njen sod je dosegel svoj cilj, kakor bi ga bil izstrelil iz topa. Epsplozija polovnjakov, krič in pobeg sovražnika sta jo poučila, da bo uspel tudi njen načrt. Odprla je vratca, oglekala previdno položaj, ki je obetal varnost in že je bila iz soda ter se potegnila po vseh štirih iz grabe na porobek gozda. Vzel jo je mrak, brzela je po gozdiču od drevesa do drevesa, ne da bi jo kdo ustavljal ali ji zapiral pobeg. Zavrla je korak, ko se je izmotala srečno iz gozda ter se bližala cesti in Zerovincem. Iz sela ji je udarjala na uho glasna madžarsčina. Gotovo so se bili zatekli nekateri Kruci v Zerovince in teh se ji ni bilo treba bati. Obšla je naselje in šla povprek po od notranjosti ji narekovani poti. Kje da je in kam ji je kreniti, ji je povedal grad Branek, odkoder jo je že takorekoč pozdravljala Veržej in ji čestital k tolikemu uspehu. Od Braneka je zavila na cesto, da je prekoračila Ščavnico, dosegla

Za dekleta:

Knjiga »Slovensko deklet«, ki je kašipot našim mladenkam, je šla že v tisočih izvodih v roke slovenskih deklet. Sprejeli pa smo večjo količino knjig v razprodajo in sicer **za polovično ceno, dokler traja zaloga:** namesto 12 Din stane le 6 Din in se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bogato obloženi mizi sladkih jedil smo se spomnili tudi črnih zamorčkov, ki niti črnega kruha nimajo. Nabralo se je 32 Din.

Sv. Martin pri Vurbergu. Po dolgoletni in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, je dne 25. maja ob pol desetih dopoldne zatislil za vedno svoje oči g. Janez Vouda, vpokojeni orožnik in posestnik v Ciglencih. Pogreb pokojnega, kateri je zapustil zalujočo ženo in dva sinova, se je vršil v nedeljo dne 27. maja, ob enih popoldan, na farno pokopališče. Bil je skrben gospodar in dober oče svojih otrok. Sveti naj mu večna luč!

Sv. Martin pri Vurbergu. Krasni maj se je poslavljajal od nas, tudi življenje zvestega častilca Marijinega je šlo k zatonu. Dne 25. maja so otožno zapeli šmartinski zvonovi in oznanili, da je umrl, previden s sv. zakramenti v starosti 69 let g. Janez Vouda, posestnik ter vpokojeni orožnik v Ciglencih. Rajni si pač zasluži, da se ga spominjamo v našem listu. Bil je pravi katoliški mož in oče svoje družine. Čeravno je bil rajni 6 let priklenjen na bolniško posteljo, vendar je svoje verske in stanovske dolžnosti vestno izpolnjeval, bolečine, katere mu je nakopala kruta usoda na večer njegovega življenja, je kljub vsemu, a brezuspešnemu prizadevanju, da bi se bolezen oblačila, mirno in udano prenašal do poslednjega izdihaja. Rajni je bil mož pravega krepkega značaja. Ni bil priljubljen samo pri bližnjih sosedih in sorodnikih, ampak je užival ugled daleč na okrog. Bil je dolgo let orožnik in si je tamkaj nakopal kal bolezni. Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov pogreb. Kljub skrajno slabemu vremenu ga je dne 27. maja spremljala k večnemu počitku skoraj polovica župnije. Domači moški pev-

ski zbor mu je zapel na domu in ob grobu ganljive žalostinke. Rajni zapuščena žena in 2 sina. Bodi ti zemljica lahka, nam pa ostaneš v trajnem spominu!

Gornja Sv. Kungota. Dne 10. junija, tretjo pobinkočno nedeljo, se vrši v tukajšnji župniji velika slovesnost: praznovanje praznika presv. Srca Jezusovega. Dve sv. maši. Prva ob šestih, druga po slovesni procesiji s kipom presv. Srca Jezusovega po vasi, in slovesna pridiga. Živimo težke čase, zato vsi od blizu in daleč dne 10. junija počastit presv. Srce Jezusovo v Gornjo Sv. Kungoto. Po sv. maši se vsa župnija na novo posveti božjemu Srcu in mu priseže večno zvestobo. Omahljivci in mlačneži, pridite, da se osebno prepričate o ljubezni našega ljudstva do presv. Srca Jezusovega, in vnelo se bo tudi Vaše srce ob tem slovesnem trenutku.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Pretekli mesec smo k zadnjemu počitku spremili dobro in blago mamico Ano Salamun iz Oseka, staro 67 let. Živela je krščansko in je tudi vse otroke krščansko vzgojila. Posebno pa je pa-

zila na to, da se niso v njeni hiši čitale brezverske knjige in slabo časopisje. Naj ji Bog v nebesih bogato poplača vsa njena dobra dela! Preostalin naše sožalje!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na binkočni pondeljek sta bila v naši župnijski cerkvi poročena g. Ciril Zupe, banovinski cestni nadzornik v Ljutomeru, in gđc. Anica Sert. Na mnoga srečna leta! — Suša je naši župniji že dosti škodovala. Slabo kažeta krompir in koruza. Tudi sadja bo zelo malo, pa še tega nam hočejo ugonobiti požrešne gosenice. — Na novi cesti Sv. Benedikt—Lomanoše pridno delajo. S trakovanjem so prišli že do ščavniskega mostu. Če bo šlo tako dalje, bo do zime cesta skozi do Sv. Benedikta gotova. Saj nam je res najno potrebna. V režijski odbor za novo cesto je bil mesto razrešenega odbornika č. g. Gomilška imenovan splošno znan, ugleden gospodar in vzoren družinski oče g. Leopold Mlinarič iz Ihove. Častitamo! — Smrt pri nas oblastno nastopa. Dozdaj imamo že 25 mrličev, med njimi enega, ki je sam posilil šel na oni svet. V sredo smo pa pokopali pridno Je-

Redka odgojiteljica.

Lokavce in šla na Bučočovce. Nikjer ji ni prestrigla poti živa duša, kaj šele kak Kruc! Sama se je dobro zavedala, da bi zašla lahko v nevarnost na kratki poti iz Bučočovca na Veržej. Po tej ravni so se gotovo podile kručevske potrulje ali celo večji oddelki. Sklenila je, da bo vprašala Bučočovčane kako in kaj, potem šele zaključila svoj pohod. Ni šlo z Bučočovčani tako na lahko, kakor je mislila prvotno. Vsled jedva prestane plenitve Kručev se je vse skrilo ter zbežalo pred njo. Kmetje so jo imeli za Kruca, ki jih hoče speljati v materinščini v past in jim zagosti ponovni čardaš. Z izpraševanjem po Kručih in njihovih oporiščih ni bilo nič. Obupani obrazi Bučočovčanov so ji govorili dovolj, da je moral gospodariti prokleti Madžar strahovito po celem Murskem polju.

Pri pogledu na opustošenje se ji je rodila druga misel: Kaj, če so se polastili Kruci celo Veržeja? Najbrž bo že tako, ko pa oče ni prihitel kljub dogovoru Šmiklavčanom na pomoč. In če bo našla mesto rojstnega kraja — kup pepela? Negotovost ji je nagnala mravljinca po celem telesu. Z drhtečo roko je otipala Marijino svetinjico krog vratu in jo stisnila krčevito. Zatek k Materi božji ji je vlil novega upa-

nja, da tako kruto je ne bo preslepila usoda. Svetinjico je snela z verižice, jo pritislila na ustnice in z njo v desnici je ostavila Bučočovce in jo ubrala ne glede na morebitno nevarnost naravnost v Veržej. Naglica ji ni mogla škodovati. Bila je že tako blizu rešitve in jo je oplazovala le še nesigurnost, če ni mogoče njen Veržej — tabor Kručev! Z Marijino pomočjo in pod njenim varstvom se je preverila, da domači trg ni razvalina in ga stražijo ter čuvajo sorojaki — strelici.

Vida je bila sedaj tik pred domom. Ob njenem pojavu je udaril tambur na boben. Veržejci so se zbirali na okopih, če se morda ne upa nad nje kak goljatski »Oberkruc«. Ni šlo kar gladko in zlahka, predno je dopovedala junakinja domačinu Tomažu, da tiči v moški preobleki res Ropoševa Vida in ne kak dolgopeti Kruc.

Ko so imeli Veržejci v svoji sredini pravo Vido, niso samo bobnali, da, celo trobili in korakali v sprevedu k »hauptmanu«. Ta je spal po srečno uspelem izpadu in plenilnem izletu med Kruce onstran Mure.

do da so bili nesrečniki. Vsekakor se je morala odigrati pragozdna žaloigra pred več desetletji. Raziskovalci in njih nosači so postali v obnemoglem stanju žrtev napada divjakov, ki so postrelili ekspedicijo z zastrupljenimi puščicami. Mrtve so izropali, ker niti eden ni imel prstana ali kakega drugega dragocenega predmeta. Okostnjake so zagrebli člani najnovejše in zgoraj omenjene belgijske ekspedicije.

3000 slik v eni sekundi.

Angleški fotograf je zgotovil aparat, s katerim napravi v 1 sekundi 3000 slik.

(Dalje sledi.)

šovnikovo mamu iz Ihove, mater bivšega ihovskega župana. Bog ji daj večni mir!

Sv. Anton v Slov. goricah. Dne 23. maja so bili pred mariborskim sodiščem obsojeni že znani antonjevski vlomilci in uzmoviči in sicer: Pravič Franc na poldrugo leto robije in na tri leta izgube častnih pravic; Pravič Anton iz Andrenc na eno leto robije in na štiri leta izgube častnih pravic; Pravič Magdalena na 6 mesecev strogega zapora; Ivanek Matilda na 10 mesecev strogega zapora.

Sv. Andraž v Halozah. Minuli teden je za vedno zatisnil oči po dvamesečni boleznini naš priljubljeni tovariš ba. cestar Mihael Kmetec. Nesrečna jetika mu je pretrgala nit še mladega življenja. Kako je bil pokojnik priljubljen med domačini in sosedmi, je pričal njegov pogreb. Na zadnji poti so pokojnika spremljali: ban, cestni nadzornik g. Stefan Močnik s svojimi cestarji, župan g. Rudolf Negro s celim občinskim odborom, orožništvo, organi finančne kontrole, učiteljsvo in neštivilna množica drugega občinstva. Ob grobu mu je pel domači pevski zbor. Zahvaljujemo se vsi njegovi tovariši cestarji vsem tistim, ki so mu stregli v boleznini, kakor tudi za na grob položene vence, in vsem, ki so ga spremljali na pokopališče. Dobremu tovarišu Kmetecu bodi ohranjen najlepši spomin!

Križovci pri Ljutomeru. V našem kraju je bil shod. Ko je govornik videl in spoznal, da se je shoda udeležilo nad polovico ljudi, ki so njemu opozicijskega mišljenja, ni upal s pravo, njemu lastno besedo na dan. Javno moramo pohvaliti Tereziko K., ki je neustrašeno stopila na oder in v javnem govoru pozvala, da se pri volitvah vrši vse, kar zahteva red in pravica. Takih žen potrebujemo več, pogumnih in neustrašenih!

Raskrižje pri Ljutomeru. Zaoblaceno je bilo nebo v nedeljo dne 27. maja t. l., na praznik presv. Trojice, pa to nas prav nič ni oviralo, da se ne bi od vseh strani, od blizu in daleč, udeležili proslave Marije pomočnice kristjanov. S tridnevno smo se pripravljali na že nam obljubljeno in toliko zaželjeno velepomembno proslavo, ki se je hvala vsevišjemu izvanredno sijajno obnesla. Na tisoče častilcev se je zbralo okrog 9. ure v naši veliki cerkvi, ki so poslušali jedrnat besede domačega ravnatelja preč. g. Kastelca o velikem pomenu današnje proslave, kako je ta praznik nastal in kako Marija rada pomaga svojim otrokom. Po tej pridigi se je razvrstila nad 2 km dolga procesija po naših belih cestah z velikim kipom Marije pomočnice kristjanov, katera je gotovo z veseljem dvignila svojo mogočno roko ter blagoslavljal vse naše domove in svoje verne otroke. Procesija je spremljala ob gromenju moznarjev črenšovska godba, domača številna požarna bramba in številna Marijina družba. Procesiji je sledila pontifikalna sveta maša, pa kar ostrelji smo nad lepim petjem, ki ga je izvajal naš domači pevski zbor, ker nismo prav mogli verjeti, da še tičimo v tej solzni dolini. Tukaj moram obstati in pripomniti: Pred 6 leti, ko je še naša cerkev bila prazna in zaprta, smo v večjem številu radi šli ob nedeljah in praznikih v Ljutomer radi lepega cerkvenega petja, danes pa prihajajo k nam v velikem številu iz ostalih krajev štrigovske župnije, šentmartinske župnije in iz Ljutomeru na Raskrižje poslušat cerkveno petje, na kar smo zares lahko ponosni. Prisrčna bodi zahvala domačemu g. ravnatelju, vsem ostalim prisotnim gg. duhovnikom, domačemu g. organistu in njegovemu pevskemu zboru ter končno vsem ostalim, ki so količkaj pripomogli k povečanju in polepšanju cerkvene proslave.

Brinjeva gora v Zrečah. Na binkoštni ponedeljek je bilo tukaj izredno veliko romarjev, ki so vsi občudovali temeljito prenovljeni glavni oltar, zlasti še kip milostne Matere božje. Zdaj bosta končana še tudi stranska oltarja. Na god sv. Antona Padovanskega bo tukaj osem sv. maš, ki se pričnejo zgodaj v jutro. Ob sedmih bo sklepna pridiga, nato še slovesna sv. maša. Častilci sv. Antona bodo lahko opravili tudi sv. spoved in prejeli sv. obhajilo. Drugi romarski shod se pa vrši na god sv. apostolov Petra in Pavla. Romarji povabljeni!

Majšperg. Občinski odbor je imenoval dva mnogozasluzna moža naše občine častnim občanom ter jima dne 6. maja izročil krasni častni diplom, nakar se je vršil obed z mnogimi govori na slavljenca. Prvi slavljencec je Janez Turkuž, bivši veleposestnik v Majšpergu. Bil je 35 let nepretrgano župan. Kaj je on vse za blagor občine storil, skoraj ni mogoče naštet: pri cerkvi, pri župnijskih stavbah ter pri pokopališču. Nova sola je njegovo delo. Oblepal je takorekoč celi Majšperg tudi s svojimi krasnimi stavbami, katere je porazdelil svojim trem sinovom in zdaj uživa zasluženi pokoj kot blizu 80 let stari, a še čil in čvrst. Drugi odlikovanec je Zdravko Sagadin, posestnik v Sesterzah. Od začetka Turkuževega županovanja občinski svetovalec ter še sedaj v upravnem odboru. Torej že čez 40 let v občinskem odboru. Bil je njegova desna roka, kakor sam Turkuž trdi. Skoraj bo 40 let tudi cerkveni ključar. Pomagal je ustanoviti pošojilnico. Skrbel je največ za dobre ceste. Izposloval je s sosedom g. Medvedom, da je dobila vas toliko potrebni vodovod brezplačno. Mnogo je deloval, da se je pešpot iz Sesterž v Majšperg napravil, oziroma dovolil. Delo je vodil pa njegov dobri sosed in občinski odbornik g. Medved Maks. Zdaj je Sagadin že bolj v pokoju radi njegove bolehnosti. Je že pač 70 let star in že od mladosti slabega zdravja. Ta dva moža sta si gotovo zaslužila višjega priznanja, a sta to njuno delo vršila bolj na tihem in mirno za občo korist ljudstva ter širja javnost ni o tem njunem delovanju bila poučena. Bog ju ohrani še mnoga leta v korist občini in svojim domačim. Njuni sinovi bodo pa lahko s ponosom pogledali njune krasne diplome, ko bodo že davno njune kosti v grobu trohnele, duše pa uživale v nebesih večno plačilo!

Bizeljsko. Celu župnijo je dne 22. maja iznenadila nepričakovana vest, da je v sosednjem St. Petru nenadoma umrla gospa Balon Terezija, posestnica v Beli gorici nad Bizeljskim. Šla je na binkoštno nedeljo v St. Peter na obisk k svoji tamkaj v Zagaju omoženi hčerki Ani. Na binkoštni torek ob pol 11. uri ponoči pa jo je zadela srčna kap. Spremljano od žalujočih rodbin Balon, Šekoranja in Hudina smo jo prepeljali na njen dom v Belo gorico, odkoder se je vršil dne 25. maja pogreb ob udeležbi ogromne množice ljudi. Udeležba pri pogrebu je pričala o priljubljenosti Terezije pri vseh slojih prebivalstva. Bila pa je Balonova Trezika, kakor so jo splošno ime-

Pri utrujenosti, razdraženosti, tesnobi, nespanju, srčnih nadlogah, tesnobi v prsih, požlvi naravna »Franz Josefova« grenčica trajni obtok krvi v trebuhu in učinkuje pomirjevalno na njeno valovanje. Profesorji za boleznini prebavil izjavljajo, da se »Franz Josefova« voda pri pojavih, ki imajo svoj izvor v zastrupljenju želodčnega črevesnega kanala, obnese kot prav izborna odvajalno sredstvo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

novali, svojim otrokom najvzornejša in najboljša mati. Zapustila je v 69. letu pet živih otrok, ki so vsi dobro preskrbljeni. Bila je velika dobrotnica revežem, za katere je imela vedno odprto srce in roko. Bila je vrla krščanska žena, velika ljubiteljica pogostega sv. obhajila, vneta častilka Matere božje, članica Marijine družbe žen, stalna naročnica »Slov. gospodarja« in »Nedelje«. Bog ji je že plačnik za vsa njena dobra dela. To trdno upamol Srečna bi bila župnija Bizeljsko, ako bi imela veliko tako vzornih mater in žen. Prizadetim rodbinam naše sožalje, blagi Tereziji pa bodi ohranjen v srcih vseh, ki so jo poznali in ljubili, trajen spomin!

Planina pri Sevnici. Slovesnost praznika sv. Rešnjega Telesa smo obhajali tukaj kolikor mogoče najbolj svečano. Cerkev je bila dostojno okrašena z vencami in najbujnejšimi cvetlicami. Hiše po trgu so bile lepo razsvetljene in okrašene s cvetjem in sv. podobami povsod, koder je šel sprevod. Trg je bil ves počejen in nasajen z zelenimi vejami in drevesci, tako da je bilo videti, kakor da bi se sprehajal božji Zveličar po divnem lepem parku. Slovesnost je povzdignilo lepo petje, če tudi še mladega in ne preveč močnega cerkvenega pevskega zbora. Vsa čast in hvala okolčanom in tržanom, ki so darovali mlado drevje ter cvetje in okinčali ves trg tako lepo, kakor vsa fara še ne pomni. Nihče ne bo zameril, če na tem mestu izrečno omenjamo gasilno društvo, ki je z vsemi člani sodelovalo pri pripravah za to slovesnost. Popoldansko sklepno majniško pobožnost je povzdignil mladinski pevski zbor z ljubkim in prisrčnim petjem. Še posebno ganljivo je bilo slovo od majniške Kraljice. Še enkrat prisrčna zahvala Vam vsem, ki ste na ta ali oni način sodelovali, zavedajte se, da ste izkazali kolikor možno čast samemu Kralju vseh kraljev!

Iz zagrebške torbe. Rokovnjači! Saj jih poznate! Pa jih Zagreb pozna še bolj. Pozna jih kar dvojne! Najprej so bili to oni, ki so bili prvi zavedni in redni obiskovalci slovenske službe božje pri Sv. Roku! Kar »rokovnjači« so jim rekli. No, pa si niso iz tega kar nič storili! Dobro, torej prav! Smo pa rokovnjači. Zato pa je nekam čudno izgledal velik plakat z razbojniškim obrazom in z rokovnjaškim napisom, pritrjen na cerkvi Sv. Roka, ki je napovedal, kdaj, kje in kako se bo vpriporila slovenska narodna igra »Rokovnjači«. Tako bi torej imeli v zagrebški torbi več vrst rokovnjačev. Pa v ospredju zanimanja so bili oni, ki jih je Slomšekovo prosvetno društvo vprizorilo v malem državnem gledališču. Da, malo se imenuje, pa je vseeno pravi in velik teater. Nekoliko drzno je bilo za Slomšekovo društvo, da se je lotilo tega. Nekateri so že upali, da se bodo lahko malo ponorčevali, kakor iz onega, ki je zidal stolp, pa mu je kmalu denarja zmanjkalo... Pa se ni obneslo! Skodoželjnim namreč! Pač pa se je »Slomšek«, zakaj predstava je vsestransko uspela. Dvorana je bila polna, igranje izborna, tako da bo ostal še dolgo lep spomin, posebno na Blaža Mozola. Vse, kar je zavedno slovenskega, je smatralo za svojo dolžnost, da se predstave udeleži, in je bilo videti tudi prav mnogo slovenske inteligence. Obstojala je upravičena bojazn na neuspeh, ker je bila predstava v delavnik in celo na ponedeljek, ko je glavna večina »našega« sveta zadržana. Pa je vendar le bila dvorana polna! Celu zagrebški listi so priznali tej prireditvi vsestranski uspeh in povdarili posebno, da so bili prav »disciplinirano zastopani vsi stano- vi, od kanonikov, sodnikov in vseučiliških profesorjev, pa do delavcev in nameščencev.

Taka je bila ta rokovnjaška zgodba, ki je naredila čast slovenskemu imenu. — Šmarnice! Kot povsod! Pa vendar niso povsod tako, kot so tu v Zagrebu »na kanalu«. Celo novo mesto je zrastle po vojni, kjer je gotovo 10.000 ljudi, a cerkve nobene! Dobrih ljudi pa vendarle veliko! Vidijo, da rabijo cerkev, a denarja ni. Pa so iznajdljivi »kanalci«. Tudi oni bi radi šmarnice. Cerkve ni, pa so si postavili križ, in tam okrog, kjer naj bo nekoč stala cerkev, se zbirajo vsak večer in slavijo Kraljico majnika, Kraljico brezdomec. — In točo smo imeli. Tako se je vsula na binkoštno nedeljo malo po sedmi uri zvečer, da je bilo kar vse belo. Po okoliških vinogradih je napravila veliko škodo. Tudi iz Zagorja in od drugod nosijo malo vesele vesti. Suše je pa za enkrat konec, ker je bilo zadnje dni prav lepega dežja. Vendar pa ne povsod. Čim dalje proti Beogradu, tem bolj je suho in po nekod bo žetev radi suše prav slaba.

Iz zagrebške torbe. Naše cerkveno življenje polagano stopa v pravi red. Pričeli smo začasnno z jutranjo sv. mašo pri Sv. Mariji. Kar polna je bila cerkev in lepo so nam zapele včasih pevke dekliške Marijine družbe, včasih Sveti Rok. Pa je pač tako, da smo bili le gostje v cerkvi, kjer je sicer vse hrvaško, pa je bilo zato nekaterim Zagrebčanom malo hudo. Saj niso veliko rekli, pa smo sami videli, da bi jim bilo ljubše, če bi bilo zopet po starem. Sedaj, ko se je uredilo, da moremo imeti tudi jutranjo sv. mašo pri Sv. Roku, se bomo pa kar tja preselili in tam vse naše delo koncentrirali. Res je majhen Sv. Rok, pa nam je ljub, zato bo gotovo tudi jutraj poln kot je ob desetih in kot je bila cerkev Sv. Marije. Nekaterim bo nekaj korakov dalje. No, menda ne bo nikogar, ki bi mu bilo teh korakov žal. Pa malo preje stopiš, domov pa, saj ti je navzdol, malo stečeš. Gori pa bomo sami, kar je tudi nekaj vredno! Torej pri Sv. Roku vsako nedeljo in praznik ob ¼ na 6 in ob 10 sv. maša, ob 5 popoldne pa večernica. Pa tako si ga ogledujemo tega našega Roka, da ga bo treba kar malo popraviti, pa razsvetliti in še kaj. Morda se bo pa le dobil tudi v domovini kak prijatelj, ki bi nam kaj poslal, ker bomo veliko rabili samo ne smemo veliko o tem kričati zato prosimo, da se brez mnovega vpitja oglasijo plemeniti dobrotniki in kaj pošljejo na naslov: Hladnik Janez, Zagreb, Kaptol 3.

Dva zavoda vabita mladino.

Sprejem v knezoškolijsko dijaško semenišče v Mariboru. V dijaško semenišče se sprejemajo zdravi, нравno nepokvarjeni in dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi vzglednih katoliških starišev, ki so doma v lavantinski škofiji in so dovršili z dobrim uspehom osnovno šolo ali kak gimnazijski razred in ki imajo namen po dokončanih gimnazijskih študijah stopiti v mariborsko bogoslovje. Prošnje za sprejem se morajo najpozneje do dne 31. julija poslati po domačem župnem uradu na knezoškolijski ordinarijat v Mariboru. Priložiti je treba: krstni list, šolsko spričevalo, premoženjski izkaz, zdravniško spričevalo. Razven tega se morajo vsi prošnjiki zadnji leden meseca julija, ako tega že prej niso storili, osebno predstaviti ravnateljstvu. Glede sprejemnega izpita za gimnazijo pa velja sledeče: Za vpisovanje v I. razred klasične gimnazije v Mariboru se morajo vložiti s 5 Din kolekovane prošnje na ravnateljstvo v času

Katar v nožnici

«. . . Bissulin me pri daljnih več kot 1000 živin ni prevaril.« — Živnozdravnik D. Dsch. der. d. d. Wochenschr. 19. Jahrg. Nr. 11.

«. . . Čez 300 krav z Bissulin zdravljenih skoraj z enakim uspehom. — Živnozdravnik Dr. S. Berliner Tierärztl. Wochenschr. 24. Jahrg. Nr. 16.

Preprečeno uporabljen, 4 obvezila za eno živino, najmanjši tovarniški zavitek, 25 obvezil. Vprašajte živnozdravnika. Trajno držijo, brez duha, nerazdražljivo.

Bissulin se pošlje le na odredbo živnozdravnika. Brošuro s sliko brezplačno po

H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen.
Zastopnik: »Lykos« Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

od 20. do 23. junija. Sprejemni izpiti bodo dne 25. junija od 8. ure naprej. Prošnji za sprejem je treba priložiti krstni list in šolski izkaz. Dečki, ki bodo delali sprejemni izpit in nameravajo prositi za sprejem v dijaško semenišče, se naj kar po opravljenem izpitu predstavijo semeniščnemu ravnateljstvu. — Ravnateljstvo knezoškolijskega dijaškega semenišča v Mariboru, Koroševa ulica 12, nasproti klasične gimnazije.

Salezijanski zavod v Veržeju. Tudi letos se sprejemajo mladeniči od 14. do 25. leta, ki čutijo poklic za sodelovanje pri vzgoji mladine ali pri misijonskem delu v salezijanski družbi, kjer se pripravljajo, da postanejo duhovniki. Zavod je nalašč zato urejen, da omogoči zakasnelim poklicem temeljito in primerno šolanje. Vsak mladenič, ki hoče biti sprejet, mora: 1. Imeti čist namen in trdno voljo, svoje življenje le Bogu posvetiti v salezijanski družbi. 2. Biti iz poštene rodbine, zakonski sin in imeti blag, odkrit značaj. 3. Imeti s prav dobrim uspehom dovršeno ljudsko šolo. 4. Biti krepek in zdrav, brez zunanjih hib v govorjenju ali nastopu. 5. Kdor je bil odslovljen iz kaknega zavoda, ali je bil že član kaknega reda, ne more biti sprejet. Opomba: Za prvi razred tega tečaja se sprejemajo le tisti mladeniči, ki še niso prestopili 19. leta. 6. Kdor ne bi pokazal potrebnih zmožnosti, ali bi drugače ne dal trdnega zagotovila na uspeh, se odpusti iz zavoda tudi med šolskim letom. Opomba: Oskrba stane povprečno letno 2500 Din. Knjige, obleka, popravila še posebej. Kdor varčuje, more priti do cilja z okroglo 10.000 Din. Sprejema se plačevanje tudi v živilih, ali v blagu, dovoljujejo se določeni obroki, ne more se pa dovoliti popust na določeni oskrbovalnici. 7. Za nabavo novih pa tudi starih šolskih knjig, ki jih naj oskrbi zavod, naj se pri vstopu položi primerna kavcija. 8. Ob prihodu naj vsak prinese s seboj: 1 nedeljsko in 1 delavno obleko ter zimski plašč, ako nima gorke zimske obleke. Poleg tega še 2 para čevljev, 4 srajce, 2 majci, 3 letne in 3 zimske spodnje hlače, 6 parov nogavic, 10 robcev, 6 brisač, 6 prtičev (servijet), 4 rjuhe, 2 prevleki za zglavje, letno in zimsko odejo, slamnjak ali madrac. 9. Pismene prošnje se naj naslove na: Vodstvo Salezijanskega zavoda »Marijanišček« v Veržeju, pošta Križevci pri Ljutomeru, Dravska banovina. Lahko se pa zglaš tudi osebno v tem zavodu. Prošilec dobi posebno izjavo, ki jo izpolnjeno vrne zavodu. Ako dobi odgovor, da je sprejet, naj pošlje vodstvu še: krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, zdravniško izpričevalo, нравstveno izpričevalo g. župnika in izjavo starišev ali dobrotnikov, da so voljni plačevati, kot je dogovorjeno. Sledil bode odgovor, kdaj naj gojenec pride. Določila se

bo na to številka, ki jo bo treba vsiti v perilo. Opomba: Ob vstopu je plačati še 25 Din vstopnine, ki velja za ves čas šolanja. Poleg že omenjenih zakasnelih poklicev sprejema zavod tudi dečke od 11. leta dalje, ki so izvršili pet razredov osnovne šole s prav dobrim uspehom. Ti polagajo izpite koncem vsakega leta na državnih gimnazijah, vse po dogovoru s starši ali z onimi, ki skrbijo za nje. Preskrba se plačuje naprej in je določena v pogovoru s starši, oziroma z njihovimi namestniki in ne more biti nikdar pod svoto 275 D mesečno. Ob vstopu plačajo ti vstopnine 50 Din za ves čas študija. Vsi drugi pogoji, ki so navedeni zgoraj pri zakasnelih poklicih št. 1—9 brez opomb, veljajo tudi za ta dečke.

Točno 1.000 cerkv. pesmi

se nahaja v Vencu sv. pesmi.

V Vencu se nahajajo pesmi za vse različne prilike, za sv. mašo, za popoldansko službo božjo, za advent, božič, veliko noč, za praznike raznih svetnikov, za posebne prilike, kot pri poroki, pri pogrebu, pri misijonih, novomašnikom, za birmo, za nove orglje, za razne cerkvene bratovščine itd.

Pesmi se lahko uporabljajo tudi za citate v cerkvenih govorih, za deklamacije pri raznih prireditvah. Prepevaj Gospodu vsa zemlja — pravi sv. pismo. Kakor smo sv. pismo dali narodu po lastnih cenah, tako dajemo tudi to lepo knjigo, ki je enaka po obsegu — ima 532 strani — po enakih cenah: broširan izvod 6 Din, v polplatno vezan 8 Din, v celo platno 15 Din, poštnina posebej.

Organisti, ker ste junaki, poiščite na te pesmi melodije, pa boste imeli za vsako priliko primerno pesem!

Venec sv. pesmi se naroča pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Poslednje vesti.

Novice.

Iz Drave so potegnili pri Marenbergu truplo 27letnega delavca Maksa Garmuša. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bil Garmuš pred padcem v vodo ranjen na glavi s kamnom. Aretirani progovni čuvaj priznava, da je šel Garmuš dne 21. maja iz Trbojnja proti Dravogradu po prog. Čuvaj je Garmuša nagnal s tira, ta je bežal ter padel v Dravo, ki teče tik pod železnico.

Uboj. V Rogoznici pri Ptujju so se sprli ter stekli nekateri vaščani. Smrtna žrtev pretepa je postal delavec Jožef Brmež.

Obsodba znanih dveh pretkancev. Veliko zla je svojčas povzročila po Mariboru in okolici takozvana »Eksportna družba«, ki se je pečala na goljufiv način s posmrtninami. Ta družba je vodila v Mariboru trojica: Franc Kenda, Ignacij Kristofič in Žnidarič. Po razkrinkanju v Mariboru se je preselila deteljica v Zagreb, kjer je osnovala družbo »Edinost«, ki je ogoljufala Hrvate za težke svote. Goljufe so vtaknili pod ključ. Žnidarič je umrl v zaporu, Kenda in Kristofič sta bila v Zagrebu dne 2. junija obsojena: Kenda na 4, Kristofič na 3 leta robije. Sodišče je ugotovilo, da je bilo pri »Edinosti« 1500 oškodovanih.

*